

Jėzus padeda nepaklysti (Jn 14, 1–12)

V Velykų sekmadienis, 2020 m. gegužės 10 d.

- Niekaip nesuprantu, kaip Jėzus gali būti kelias, – teiraujasi Dominykas.
- Na, įsivaizduok, kad tu žioplinėji po miestą, spoksai į vitrinas ir paklysti, – pasakoja Benedikta. – Tada sutinki gerą praeivį ir su juo pasitari – tik tada randi kelią namo. Tas keliautojas, kuris vis kreipia žmones į teisingą kelią, – pats Jėzus.
- Kaip Jėzus ir suspėja visiems klaidžiojantiems laiku patarti? – susidomėjo Dominykas. – Tikriausiai jam kas nors padeda?
- Jėzui padeda angelai, taip pat mūsų tėvai, mokytojai (ypač tikybos), kunigai, vienuoliai ir kiti geri vaikai, kurie meldžiasi ir nesiautėja, – paaiškino Benedikta.

*Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,*

Surask ir nuspalvink kita spalva 4 šakeles, atsiskyrusias nuo vynmedžio.

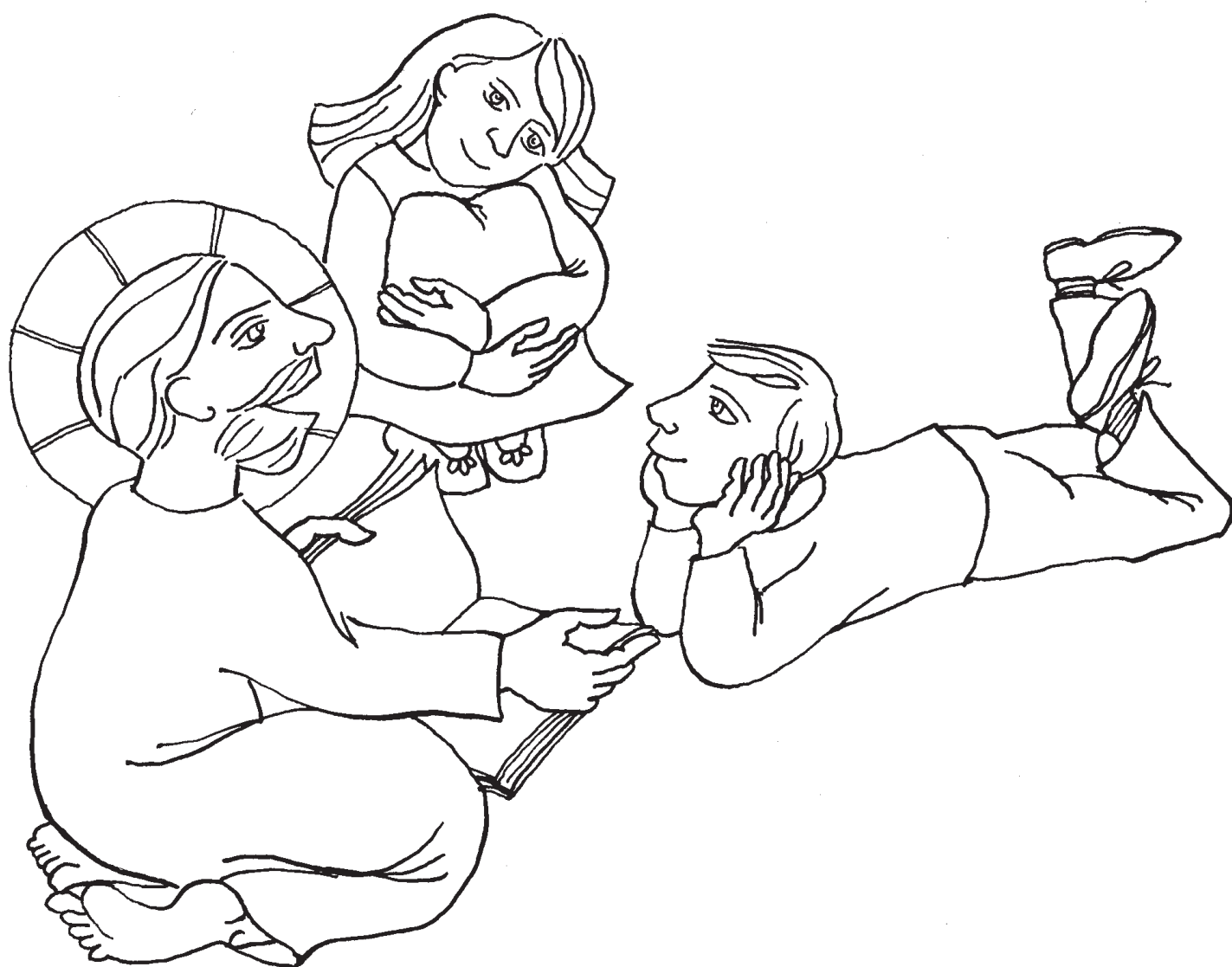
Jėzus panašus į vynmedį (Jn 15, 1–8)

– Jei Jėzaus gimtinė būtų Lietuva, tai Evangelijoje skaitytume: „Aš esu kaip derlingas sodo medis – obelis. Jūs – mano tvirtos šakelės. Jei klausote manęs – nokinate skanius obuolius“, – iškilmingai taria Dominykas.

– Geriau vynuogės. Vaisėse vynuogės pirmiausia suvalgomos, o obuoliai visada lieka. Iš vynuogių gamina vyną suaugusiems, o razinas vaikams, – pastebi Benedikta.

– Vynmedis iš visų augalų Šventajame Rašte dažniausiai minimas. Vynmedžiu būdavo vadinama išrinktoji tauta, iš kurios Didysis sodininkas Dievas laukė gražių tikėjimo ir artimo meilės vaisių. Jėzus – pats geriausias rinktinis vynmedis, – pasakoja mama. – Kas brangina Jėzaus draugystę, tas, kaip derlinga šakelė, duoda daug vaisių – nieko nestokoja.

*Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,*

Draugystė su Jėzumi (Jn 15, 9–17)

– Kaip Jėzus gali būti mūsų draugu? – teiraujasi Dominykas. – Su draugais įprasta pažaisti, kokių išdaigų iškrėsti. O kaip su Jėzumi papokštauti?

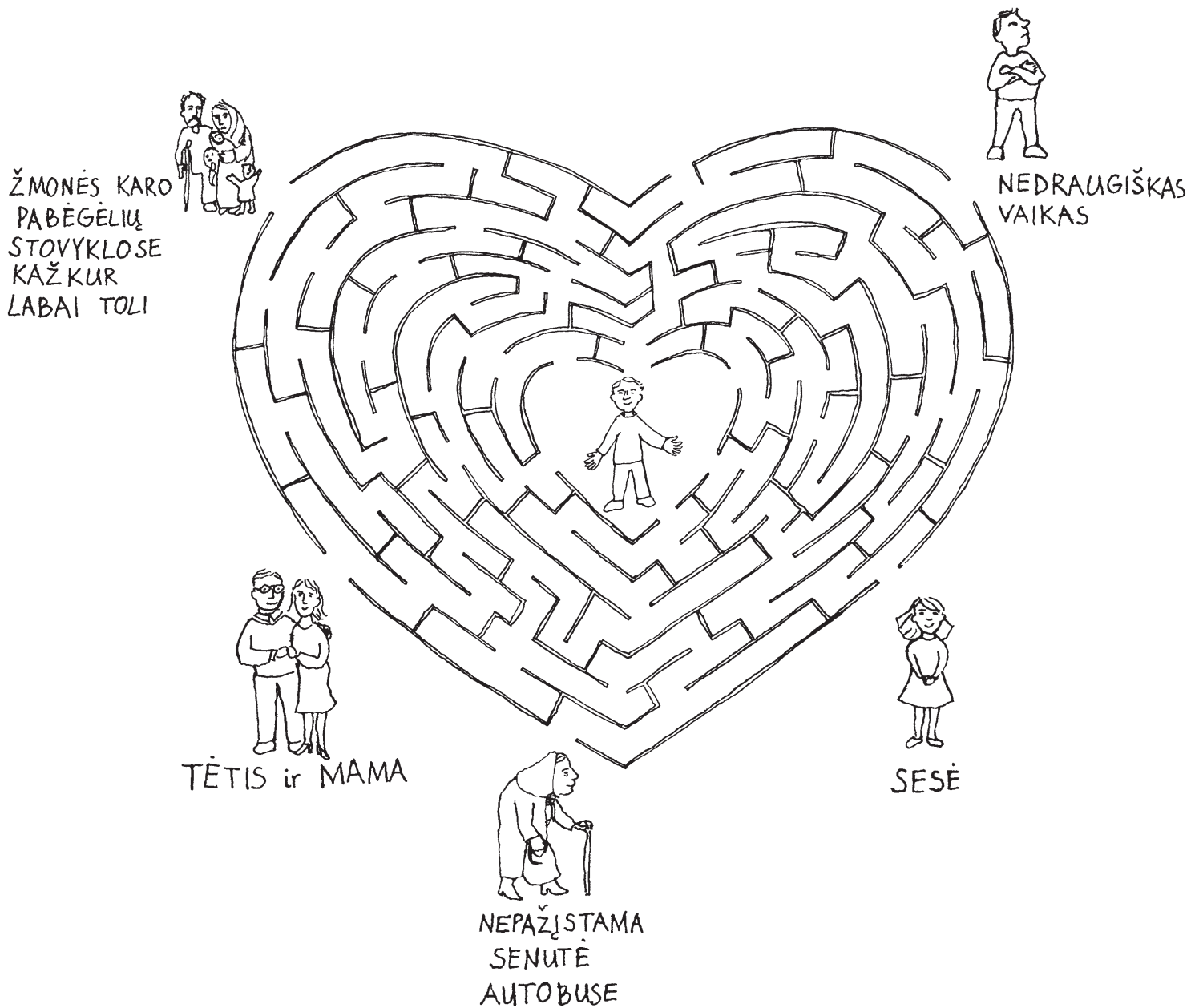
– Draugai daug laiko leidžia kartu, vienas kitam nesavanaudiškai padeda, vienas kitą guodžia ir nudžiugina. Pokštus krečia tik išdykėliai, – sako mama.

– Draugystės laikas su Jėzumi – tai mūsų kasdienės maldos akimirkos, Šventojo Rašto ar kitų knygų apie tikėjimą skaitymas, apsilankymas bažnyčioje ir dalyvavimas Mišiose, – paaiškina tėtis.

– Kartais tai būna nuobodu, o džiaugsmo visai mažai, – pastebi Benedikta.

– Laikas su Dievu tampa nuobodus, kai nemyli Jėzaus, pamiršti, kad jis net gyvybę už žmones atidavė, prisikėlė ir yra pasiruošęs visada padėti. Nepamirškime kasdien pasisveikinti su Jėzumi, – primena tėtis.

*Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,*

Mylėti Dievą ir artimą (Mk 12, 28b–34)

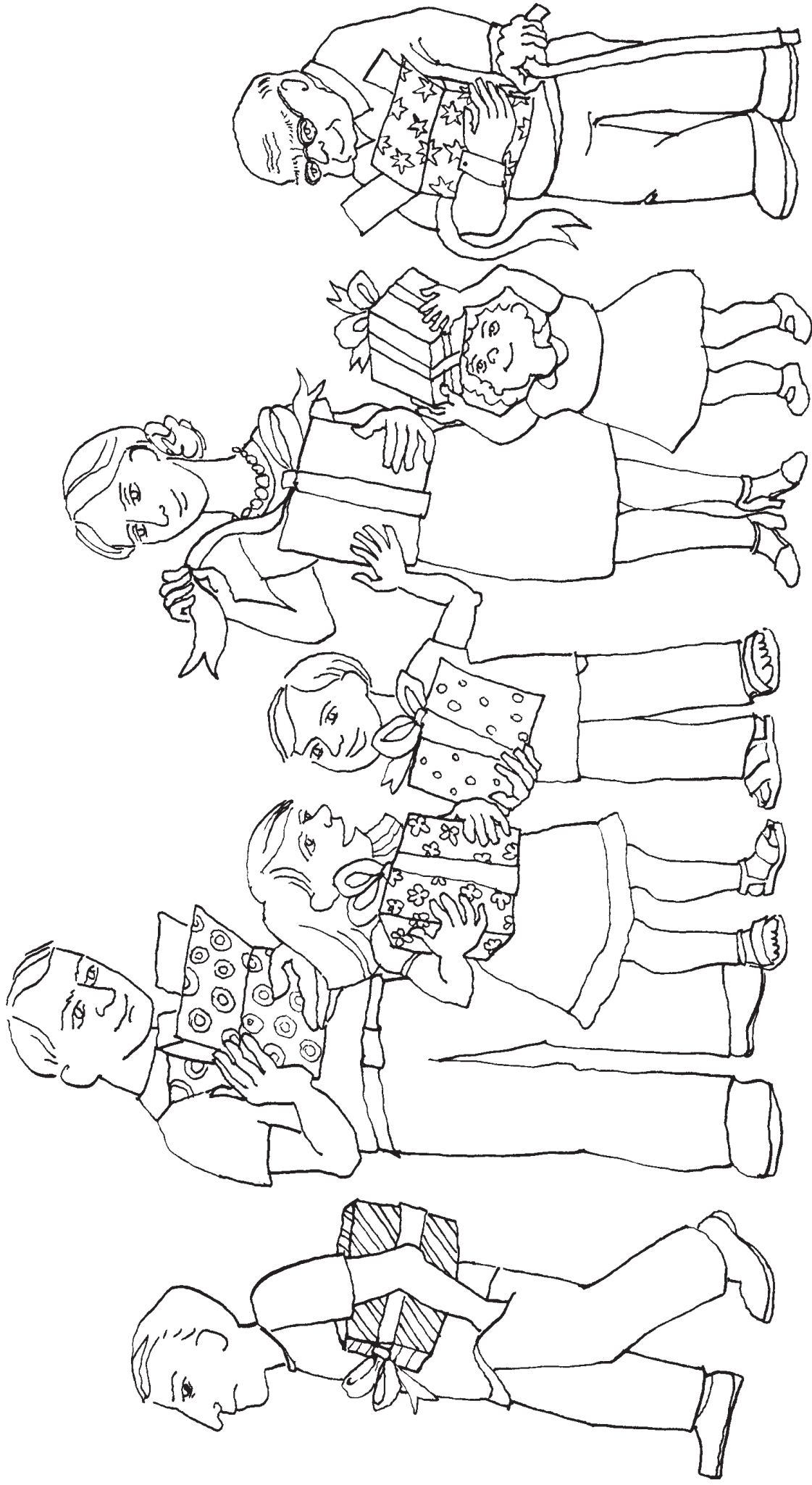
– Kaip manai, ką reiškia mylėti Dievą ir artimą? – teiraujasi Dominykas.

– Mylėti – tai pirmiausia Dievą ir kitus žmones prisiminti, nusišypsoti jiems ir pasakyti kokį nors labai mielą žodį, – mano Benedikta.

– Artimas tas, kuris sėdi arti manęs. O kas yra toliau – gal koks tolimas? – svarsto Dominykas.

– Apie toli esančius mažiau pagalvoji, nei apie tuos, kurie šalia. Bet jei žmonės visada stengiasi padėti vieni kitiems, neskirsto jų į artimus ir tolimus, tada visiems geriau, – paaiškina vaikams mama.

*Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,*

Tikėjimas – tai dovana (Jn 6, 41–51)

- Dangaus Tėvas Jėzų dovanoja visiems žmonėms, bet nedaugelis jį priima, – svarsto Benedikta.
- Kas Jėzaus darbams pritaria – jau tiki, tam amžinas gerumo ir džiaugsmo gyvenimas jau yra prasidėjęs, – taria Dominykas.
- Amžinas gyvenimas – tai puiki, nesibaigianti šventė, lyg koks gimtadienis, kuriame nieko netrūksta, visi sotūs, gali pokštauti ir būti linksmi. Ir niekas nesibara, nevaro miegoti, – palygina Benedikta.

Užrašė kun. Saulius BUŽAUSKAS,
nupiešė Silvija KNEZEKYTĖ,

muspalvino .....